

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

tro, at vi fra vor Side kunde mene, der var bedre Betingelser i Aar end i Fjor for at faa et Forslag af denne Natur fremmet. Jeg vil dertil gerne gøre den Bemærkning, at hvis vi, hver Gang et af os fremført Forslag ikke straks blev modtaget med Velvilje, skulde mene det overflødig og unyttigt at komme med Forslaget paa ny, vilde vi ikke være naaet ret langt. Jeg tror, at netop dette, at der Gang paa Gang er banket paa med Forslag af forskellig Natur, har haft sin store Indflydelse paa, at der har været Fremdrift paa en Række Omraader. Vi raader ikke for, hvorledes andre tager paa Sagen, vi raader ikke for, hvorledes det ærede Medlem Hr. Elgaard vil tage paa det her foreliggende Spørgsmaal, men for vort Parti og for mig er Stillingen den, at overfor den Alvor, der ligger i dette Spørgsmaal, og overfor den forfærdende Anklage, som hele dette Spørgsmaal rejser mod det samlede Samfund, føler vi os absolut forpligtede til af alleryderste Evne at prøve paa, om der dog ikke skulde være en Mulighed, større eller mindre, for at yde en Indsats for, at det kan blive noget anderledes, og derfor møder vi med Forslaget i Aar, som vi mødte med det i Fjor.

Jeg vil gerne have Lov til at takke de to Ordførere, det ærede Medlem Hr. Johannes Lou og det ærede Medlem Hr. P. Munch, for deres venlige Udtalelser nys her fra denne Plads. Disse Udtalelser giver Udtryk for, at der skulde være Mulighed, endda god Mulighed, for indenfor Udvalget at naa et Resultat. Jeg sagde, da jeg første Gang havde Ordet, at om Enkeltheder kan vi altid forhandle, saaledes at vi tager Hensyn til, hvad der kan skaffes Tilslutning til. Naar blot vi kan opnaa dette, at der ydes en Indsats mod Arbejdsløsheden, saa er Forslagets Formaal opfyldt, og saa er vor Tilslutning paa Forhaand givet.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Hækkerup mindede om, at man fra socialdemokratisk Side i Fjor under Udvalgsforhandlingerne i Tilknytning til Forslaget angaaende Arbejdsløsheden havde hævdet, at man vilde naa væsentligt op med Hjelpekasseudgifterne over det Beløb, jeg havde angivet som sandsynligt, og det er jo rigtigt, den Opfattelse havde man fra socialdemokratisk Side, og man havde maaske ogsaa Forudsætninger, som jeg ikke besad, for at vide, paa hvilken Maade dette vilde ende. Naar jeg i Fjor, baade i dette høje Ting og i Udvalget, udtalte Formodning om, at Hjel-

pekasseudgifterne vilde stige til en 12—13 Mill. Kr., var det paa Grundlag af de Oplysninger, der forelaa for mig paa det paa-gældende Tidspunkt. Efter at samtlige Indberetninger er kommet ind, viser det sig imidlertid, at disse Udgifter kommer til at ligge mellem 14 og 15 Mill. Kr., rimeligvis nogenlunde midt imellem, ca. 14½ Mill. Kr., og derved vil det Løfte blive aktuelt, som jeg afgav i Udvalget i Anledning af det fra socialdemokratisk Side med Hensyn til Hjelpekasseforbruget hævede. Imidlertid har jeg ved Fordelingen af den Million, som i Henhold til den givne Lov blev stillet til Disposition for Kommunerne, maattet følge Lovens Bestemmelser, og dette fører til, at i somme Kommuner, hvor man har haft meget væsentlige Hjelpekasseudgifter i Vinteren 1926—27, faar man ingen Andel i Millionen, endskønt Udgifterne har været betydelige ogsaa i Vinteren 1927—28, medens man i andre Kommuner, hvor man har anvendt forholdsvis minimale Beløb til almindelige Hjelpekasseudgifter, men hvor Beløbet er steget væsentligt i Vinteren 1927—28 paa Grund af Arbejdsløsheden, faar en ikke uvæsentlig Støtte gennem sin Andel i Millionen. Derfor vil der være Anledning for mig til at forhandle med Finansudvalget paa det givne Fordelingsgrundlag og paa Grundlag af selve den tilvejebragte Fordeling, og deraf vil det da fremgaa, om man skal skride til en yderligere Støtte paa det Grundlag, som i Loven er givet, om man eventuelt skal skride til den paa et andet Grundlag, eller om det maa siges, at de Kommuner, som den givne Lov omfatter, gennem den Hjælp, der allerede er ydet, har faaet i et rimeligt Forhold til de Udgiftsforøgelser, som Arbejdsløsheden har givet Anledning til. Hele dette Spørgsmaal er altsaa ikke saa simpelt, som det ærede Medlem Hr. Hækkerup synes at mene, men det er min Agt, naar Rigsdagen træder sammen efter Juleferien, at optage en Forhandling med Finansudvalget om denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou og det ærede Medlem Hr. P. Munch gjorde begge opmærksom paa Betydningen af, at Arbejder, som er bevilget eller er under Udførelse, fremmes med størst mulig Hurtighed. Deri er jeg slet ikke uenig med de ærede Medlemmer. Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou sagde, at det konservative Folkeparti gaar ind i Udvalget for at fremskaffe Arbejde. Jeg tror nu ikke, at dette i synderlig Grad vil blive muligt ved det Arbejde, der kan gøres i dette Udvalg, og jeg tror heller ikke, at man i synderlig